

**UDZIAŁ DRA N. MED. WACŁAWA PRZEDNIKIEWICZA
W KSZTAŁTOWANIU MEDYCZNYCH DYSCYPLIN ZABIEGOWYCH
NA TERENIE POŁUDNIOWEGO PODLASIA**

Człowiek i Zdrowie Nr I (IV) 2010, 176-177

Andrzej Paluszkiewicz

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

W dniu 1 grudnia 1948r. objął powierzone mu stanowisko dyrektora Szpitala Miejskiego w Międzyrzecu Podlaskim dr n. med. Wacław Przednikiewicz, mający już wówczas niemal dwudziestoletnie doświadczenie medyczne w specjalnościach zabiegowych. Był on specjalistą drugiego stopnia w dziedzinie chirurgii oraz ginekologii i położnictwa.

Po tym prawie dwudziestoletnim okresie pracy lekarskiej i nabywania doświadczenia w nietrywialnych specjalnościach medycznych co wiązało się również z funkcjonowaniem lekarza w czasie wojny, okupacji i wczesnych latach powojennych, wraca w swoje rodzinne strony jako doświadczony lekarz z zasobem dużej wiedzy jak również niemałego doświadczenia lekarskiego.

Dr n. med. Wacław Przednikiewicz urodził się 28 września 1904 r. w Białej Podlaskiej. Ojciec Stanisław pracował w dziale finansowym dyrekcji kolei w Brześciu, a następnie w Warszawie, a po 1919 r. ponownie w Brześciu w dyrekcji Polskich Kolei Państwowych, gdzie został przeniesiony na własną prośbę. Matka Maria Izabela Piotrowska z rodziny właścicieli majątku ziemskiego w Ortelu powiatu Biała Podlaska.

Rodzice kształcili syna w szkole średniej w Warszawie, a gimnazjum im. Romualda Traugutta w Brześciu kończy w 1923 r. uzyskując świadectwo dojrzałości. Studiuje na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego, który kończy uzyskując w dniu 5 lipca 1929r. dyplom Doctoris Medicine Universe pod kierunkiem promotora Profesora Ludwika Paszkiewicza. Dr n. med. Wacław Przednikiewicz był jednym z siedmiu braci również wykształconego rodzeństwa.

Pracę rozpoczął już 1 lipca w szpitalu kolejowym w Brześciu i tutaj rozpoczął się jego praktyczny kontakt z medycyną zabiegową, pracował w oddziałach chirurgii oraz ginekologii i położnictwa. Od 1 lipca 1936 r. rozpoczął pracę jako dyrektor szpitala powiatowego w Szczuczynie Białostockim i pracę tą wykonywał do 16 września 1939 r. W okresie okupacji pracuje w Zakładzie Położniczo-Ginekologicznym Szpitala św. Zofii w Warszawie oraz w zarządzanym komisarzycznie szpitalu św. Ducha również w Warszawie. W 1945 r. pracuje w Szpitalu Miejskim w Łodzi, a w 1947 r. jest dyrektorem Szpitala Miejskiego w Kietrze na Śląsku.

Po burzliwym okresie minionych lat pracy można przypuszczać, że nastąpi okres stabilizacji, co niewątpliwie w karierze lekarskiej dra n. med. Wacława Przednikiewicza miało miejsce, ponieważ w tym miejscu pozostał już do końca swojej aktywności zawodowej.

Wcześniej uzyskane kwalifikacje, a mianowicie uznanie za specjalistę drugiego stopnia zarówno w dziedzinie chirurgii jak również ginekologii i położnictwa, zostały potwierdzone decyzją komisji kwalifikacyjnej Okręgowej Izby Lekarskiej w Katowicach w 1947 r., a następnie decyzją wydziału Zdrowia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie w dniu 30 sierpnia 1953 r.

Duże doświadczenie lekarskie w uprawianiu medycyny zabiegowej pozwoliło na objęcie również stanowiska ordynatora zarówno oddziału chirurgii oraz ginekologii i położnictwa w kierowanym przez siebie szpitalu. Do podejmowania takich decyzji zmuszała sytuacja braku wyszkolonej kadry lekarskiej po okresie wojny i okupacji. Dalsze funkcjonowanie Doktora świadczy o tym, że nie była to chęć zawłaszczania przez siebie wszystkiego. Najlepiej o tym świadczy fakt przekazania stanowiska dyrektora szpitala innemu lekarzowi w 1958 r. Dr n. med. Wacław Przednikiewicz odczuwał potrzebę zajmowania się medycyną praktyczną i pomaganie chorym, którzy tej pomocy potrzebują. Jego zaangażowanie w pracę oddziałów chirurgii oraz ginekologii i położnictwa zaowocowało wyszkoleniem swoich następców, którzy kontynuowali rozpoczęte przez niego dzieło kierowania oddziałami zabiegowymi szpitala w Międzyrzecu

Podlaskim. Do wieku emerytalnego zajmował się tylko kierowaniem oddziałem ginekologii i położnictwa, a po przejściu na emeryturę pracował już tylko po kilka godzin dziennie w poradni ginekologiczno-położniczej.

Dr n. med. Wacław Przednikiewicz nie był pierwszym lekarzem o specjalności zabiegowej w szpitalu w Międzyrzecu Podlaskim, jednak w tym szpitalu po rozpoczęciu pracy będąc człowiekiem w sile wieku pozostał do końca życia. Takie zaangażowanie w budowanie i kierowanie szpitalem i bardzo angażującymi oddziałami zabiegowymi jak chirurgia i ginekologia z położnictwem, powinny być powodem traktowania takiego lekarza jako pioniera w tym co robił i co zrobił.

Mimo takiego zaangażowania w pracę i szkolenie młodych lekarzy nie poprzestał na zdobytej wcześniej wiedzy i doświadczeniu. Nadal utrzymywał kontakty głównie zawodowe z medycznymi ośrodkami uniwersyteckimi w kraju. Utrzymywał kontakty osobiste i zawodowe z profesorami uczelni medycznych Warszawa, Krakowie, Lublinie. Uczestniczył w szkoleniach dla specjalistów aby zdobyć nowoczesne wiadomości, by móc je zastosować w praktyce i przekazać stawiającym pierwsze kroki lekarzom specjalności zabiegowych.

Był człowiekiem otwartym do kontaktów z innymi lekarzami, zwłaszcza tymi, którzy potrzebują jego rady, czy wręcz fachowej pomocy przy leczeniu skomplikowanych chorób u ciężko chorych pacjentów. Nigdy takiej pomocy nie odmawiał. Do szpitala, w którym pracował przychodził na każde wezwanie lekarza dyżurnego, który przecież zwłaszcza w początkach jego pracy nie był przygotowany niejednokrotnie do wykonywania zabiegów takich, jakie są w gestii specjalisty.

Od pionierskiej działalności dra n. med. Wacława Przednikiewicza w szpitalu w Międzyrzecu Podlaskim minęło 60 lat. Szpital i oddziały chirurgii oraz ginekologii i położnictwa funkcjonują jako samodzielne oddziały mające swoich ordynatorów, którzy kontynuują dzieło rozpoczęte przed wieloma laty.

Dr n. med. Wacław Przednikiewicz zmarł 13 września 1978 r. i został pochowany w rodzinnym grobowcu na cmentarzu w Międzyrzecu Podlaskim.

Postać lek. med. Wacława Przednikiewicza jest przykładem niełatwego życia, trudnej pracy, nie zawsze oczekiwanych efektów, ale włożony wysiłek zawsze czymś zaowocuje mimo różnego odbioru i oceny włożonej pracy.

Postać człowieka wykształconego powinna być powiązana z ambicjami zrobienia czegoś wyjątkowego i taki był doktor Przednikiewicz. W tym jest wartość jego życia i jego poczynąń.

Kończąc zacytuję Chilona ze Sparty: *„De mortuis aut bene, aut nihil.”*

Autor niniejszej pracy posłużył się materiałami archiwalnymi będącymi własnością pasierba doktora Wacława Przednikiewicza – mgr inż. Bogumiła Siudaka.

**THE CONTRIBUTION OF WAŁAW PRZEDNIKIEWICZ,
MD, IN DEVELOPING THE MEDICAL PROCEDURES DISCIPLINES
IN THE AREA OF SOUTHERN PODLASIE**

Człowiek i Zdrowie Nr I (IV) 2010, 178-179

Andrzej Paluszkiewicz

Pope John Paul II University in Biała Podlaska

Waław Przednikiewicz, MD, having already a 20 years experience in medical procedures specializations took the office of the director of Metropolitan Hospital of Międzyrzecz Podlaski on 1st December 1948. He was a second degree specialist in surgery as well as gynecology and obstetrics.

After this almost twenty-year period of medical work and gaining experience in rather difficult medical specializations, which was also associated with the function of a physician during the time of war, occupation and the early post-war years, he came back home as a knowledgeable and experienced physician.

Waław Przednikiewicz was born on 28th September 1904 in Biała Podlaska. His father Stanisław worked in the financial department of Brześć railways, next in Warsaw and after 1919 again in Brześć in the Polish State Railways, where he was placed on his own request. His mother, Maria Izabela Piotrowska, came from the family of Ortel demesne owners (Biała Podlaska district).

Przednikiewicz attended one of the secondary schools in Warsaw. He graduated from Romuald Traugutt grammar school in Brześć in 1923 with the secondary-school diploma. He studied in the Faculty of Medicine at Warsaw University and on 5th July 1929 he graduated under the guidance of professor Ludwik Paszkiewicz with the Doctoris Medicine Universe diploma. Waław Przednikiewicz's, MD, was one of the seven male siblings who had also received good education.

He began working as a physician already on 1st July at the railway hospital in Brześć, where his practical contact with medical procedures began. He worked in Surgical and Gynecology and Obstetrics Wards. From 1st July 1936 until 16th September 1939 he worked as the director of district hospital in Szczuczyn Białostocki. During the time of occupation he worked in the Obstetric – Gynecological Ward at St. Zofia Hospital in Warsaw and at the Saint Spirit Hospital also in Warsaw. In 1945 he worked at the Metropolitan Hospital in Łódź and in 1947 he became the director of Metropolitan Hospital of Kietrz in Silesia.

One may assume that after the turbulent period of the past years of doctor Przednikiewicz's medical carrier, there occurred a time of stabilization. It undoubtedly did, since doctor Przednikiewicz stayed in Kietrz until the end of his professional activity.

The previously acquired qualifications, namely having been acknowledged the second degree specialist both in the field of surgery and gynecology and obstetrics, were confirmed by the decision of the qualification committee of the Regional Medical Chamber in Katowice in 1947 and next by the decision of the Department of Health of the Presidium of the Provincial Council of State in Lublin on 30th August 1953.

Vast medical experience in medical procedures enabled Przednikiewicz to also take the office of the head of both the Surgical and Gynecology and Obstetrics wards at the hospital administered by him. Such decision was triggered by the fact the hospital lacked experienced medical staff after the period of war and occupation. The further actions of doctor Przednikiewicz indicate that this decision was not caused by his willingness of appropriating everything. The fact of handing over the post of hospital director to other doctor in 1958 serves the best example. Waław Przednikiewicz felt the need to practice medicine and help the sick in need. His commitment to the functioning of Surgical and Gynecology and Obstetrics Wards resulted in training his successors, who continued his work of managing the aforementioned wards in Międzyrzecz Podlaski Hospital. Until his retirement age he took care of controlling only the Gynecology and Obstetrics Ward and after his retirement he worked only a few hours a day in a gynecology-obstetrics clinic.

Waław Przednikiewicz, MD, was not the first doctor in Międzyrzecz Podlaski Hospital to have a specialty in medical procedures. Nevertheless, he remained at this hospital after starting his job there in the prime of his life until the end of it. Such commitment to building and administering both a hospital and requiring commitment wards like Surgical and Gynecology and Obstetrics should constitute the reason for treating such a doctor as a pioneer in what he did.

Despite such an involvement in work and training young doctors, he did not confine himself to the knowledge and experience he already had. He was constantly in mostly professional contact with Warsaw, Kraków and Lublin university professors. He participated in specialist trainings in order to gain new information, put this information into practice and pass it on to doctors taking their first steps in the medical procedures specialization.

He was an open person when considering the relationships with other physicians, especially with those, who needed his advice or simply specialist help when treating seriously ill patients from complicated diseases. He never refused to help. He arrived at every call of the doctor on duty, who was especially in the beginnings of his job still not ready to carry out the procedures lying within a specialist's competence.

Sixty years passed since the pioneer activity of Waław Przednikiewicz, MD, in Międzyrzecz Podlaski Hospital. The hospital and the Surgical and Gynecological and Obstetrics Wards function as independent wards with their own heads of wards who continue the actions started many years ago.

Waław Przednikiewicz, MD, died on 13th September 1978 and was buried in the family vault in Międzyrzecz Podlaski graveyard.

The person of Waław Przednikiewicz is an example of a difficult life, hard work and not always expected effects. However, the effort put into will always come to fruition despite different responses and evaluation of one's work.

The image of an educated person should be associated with ambitions to do something special and taking into consideration the life and work of doctor Przednikiewicz, he constituted the example of such a person

To conclude, I quote Chilon of Sparta *'De mortuis aut bene, aut nihil'*.

The author of the following paper used archive material being the property of Waław Przednikiewicz's stepson M.Sc. Bogumił Siudak.